

kan etableres efter lovforslagets § 4. Pligten til at foretage sletning påhviler den systemansvarlige, som finansministeren udpeger efter § 5. Denne pligt indtræder, når skifteretten har afsluttet boet efter en afdød. For så vidt angår juridiske personer indtræder denne pligt fra tidspunktet, hvor skifteretten har afsluttet behandlingen vedrørende et selskab, der er erklæret konkurs, den juridiske person er tvangsopløst, likvidation er indtrådt, eller det på anden måde endeligt er fastslået, at den juridiske person er ophørt med at eksistere.

Hvis en fysisk person, der som arbejdsgiver eller selvstændig erhvervsdrivende er tildelt et CVR-nummer - jf. lovforslagets § 1, stk. 2, 2. pkt., og bemærkningerne hertil - erklæres konkurs, slettes oplysningen om den pågældendes NemKonto i registret. Vedkommende vil imidlertid typisk også være omfattet af § 1, stk. 1. Oplysningen om en NemKonto anvist efter denne bestemmelse - som kan være identisk med den konto, som er anvist efter § 1, stk. 2, 2. pkt. - skal imidlertid *ikke* slettes, da vedkommende har brug for denne konto til andre fremtidige aktiviteter.

Hvis den, der erklæres konkurs, er en person eller en personligt drevet virksomhed, og det er nødvendigt, at konkursboet får en ny NemKonto, påhviler det skifteretten og kurator at påse, at konkursboet anmelder en NemKonto. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor der sker udbetaling af pengebeløb fra det offentlige til konkursboet, og den, der erklæres konkurs, har andre aktiviteter, som kræver en NemKonto.

Til § 3

Det foreslås i *stk. 1*, at finansministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, hvorledes offentlige myndigheder kan foretage betalinger med frigørende virkning til fysiske og juridiske personer omfattet af lovforslagets § 1, som ikke har anvist en NemKonto. Bemyndigelsen har til formål at tage højde for - den formentlig sjældent forekommende situation - at anvisningspligten efter § 1 ikke efterleves. Der er behov for at fastsætte nærmere regler for, hvordan offentlige myndigheder i dette tilfælde kan foretage udbetaling med frigørende virkning. Det kan ske ved, at myndigheden opretter en konto i et pengeinstitut i den pågældendes lokalområde, som ejes af staten, hvortil der er hæveadgang for borgeren/virksomheden. Det kaldes som nævnt »NemBetalning«. Udbetaling med frigørende virkning hertil forudsætter, at modtageren er underrettet om den oprettede konto. Pengeinstitutternes deltagelse i en sådan ordning vil ske gennem en frivillig, forretningsmæssig aftale.

Med bemyndigelsen sikres der mulighed for fleksibilitet og dermed, at reglerne kan skræddersys ud fra hensyn om at opnå en betalingsafvikling, der tilgodeser såvel borgerne, virksomheder, pengeinstitutter og de offentlige myndigheder. Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit IV, pkt. 1.2, om personer og virksomheder, der ikke kan erhverve en pengeinstitutkonto.

Offentlige myndigheder skal således sikre, at der sker rettidig udbetaling af beløb, men risikoen for forsinkelse, herunder øgede omkostninger, som følge af en tilsidesættelse af anvisningspligten, bæres af borgerne og virksomhederne m.v.

Lovforslaget har endvidere til formål at sikre en koordination af offentlige kontantkasser på tværs af eksisterende myndighedsområder. *Stk. 2* indeholder hjemmel for, at finansministeren kan fastsætte regler om etablering af en fælles administration - én fælles kontantkasse - for flere myndigheder. En sådan ordning vil indebære stordriftsfordele for offentlige myndigheder og sikre borgere og virksomheder en enkel adgang til at modtage kontant udbetaling fra offentlige myndigheder og foretage indbetalinger til disse. Det er hensigten, at der efter behov inden for et nærmere bestemt geografisk område kan udpeges en offentlig myndighed eller en ikke-offentlig myndighed, jf. det foreslåede *stk. 4*, hvorfra der kan ske kontant udbetaling, og hvortil der kan ske kontant indbetaling. Betaling med checks er omfattet af udtrykket »kontant ind- og udbetaling«. Det bemærkes, at i modsætning til de øvrige foreslåede regler indebærer denne bemyndigelsesbestemmelse, at der tillige kan fastsættes regler om *indbetalinger* til kontantkasser. Det gælder f.eks. indbetaling af skatter og afgifter til ToldSkat.

Med udtrykket »offentlige myndigheder« sigtes som udgangspunkt til forvaltningsrettens sædvanlige myndighedsbegreb, dvs. en afgrænsning, som svarer til de myndigheder, der er omfattet af offentligheds- og forvaltningsloven, jf. i øvrigt § 12. Hertil kommer, at domstolene i denne sammenhæng også betragtes som en offentlig myndighed. Endvidere vil finansministeren efter drøftelse med Folketingets ledelse og Rigsrevisor kunne bestemme, at Folketinget og institutionerne under Folketinget også omfattes af loven.

I lov om statens regnskabsvæsen m.v. er der allerede bemyndigelse til, at finansministeren kan fastsætte regler om kontantkasser. Dette gælder dog kun staten, og således ikke (amts)kommuner eller andre forvaltningsmyndigheder.

Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse ikke indeholder hjemmel til, at regler i anden lovgivning